

УДК 341.4:342.9(477)

DOI [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2025-4\(36\)-19-24](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2025-4(36)-19-24)**Нестеренко Алла Станіславівна,**

доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри права Львівського інституту ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом», вул. Зелена, 149, корпус 4, м. Львів, 79028; kplintaup@ukr.net; <https://orcid.org/0009-0005-4838-7683>

Граб Марія Іванівна,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри права, завідувач денного відділення Львівського інституту ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом», вул. Зелена, 149, корпус 4, м. Львів, 79028; grab-maria-00@ukr.net; <https://orcid.org/0000-0001-6303-9234>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ НОРМ МІЖНАРОДНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

Анотація. У статті досліджуються адміністративно-правові гарантії реалізації норм міжнародного кримінального права в Україні з урахуванням сучасних викликів, пов'язаних із воєнною агресією та потребою адаптації національної правової системи до міжнародних стандартів. Автори акцентують увагу на особливостях адміністративно-правових механізмів, що забезпечують імплементацію положень Римського статуту Міжнародного кримінального суду, міжнародних конвенцій і двосторонніх угод у національне законодавство. Аналізується практика діяльності органів виконавчої влади, прокуратури, Національної поліції, органів пробації та інших інституцій, які відіграють ключову роль у забезпеченні належного виконання міжнародних зобов'язань України. Метою статті є комплексне дослідження правових та організаційних механізмів, що формують систему адміністративно-правових гарантій у сфері реалізації норм міжнародного кримінального права, а також визначення їх ефективності у сучасних умовах. Методологічною основою дослідження є поєднання загальнонаукових (аналіз, синтез, індукція, дедукція, порівняння) та спеціально-юридичних методів (формально-правовий, порівняльно-правовий, системно-структурний, метод тлумачення права). Наукова новизна полягає в тому, що вперше у вітчизняній доктрині адміністративного права комплексно розкрито механізми адміністративно-правового забезпечення імплементації міжнародних кримінально-правових норм, виокремлено проблемні питання взаємодії національних та міжнародних інституцій, а також запропоновано шляхи вдосконалення адміністративних процедур у цій сфері. Основними результатами є визначення ключових проблем імплементації норм міжнародного кримінального права (колізійність законодавства, недостатня ефективність контролюючих механізмів, проблеми кадрового забезпечення) та обґрунтування необхідності вдосконалення адміністративно-правових гарантій шляхом розширення повноважень органів виконавчої влади, удосконалення процесуальних процедур та підвищення рівня міжвідомчої координації. Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх використання для вдосконалення адміністративного законодавства України, підготовки фахівців у сфері міжнародного кримінального права та державного управління, а також у діяльності правозастосовних органів.

Ключові слова: адміністративно-правові гарантії, міжнародне кримінальне право, імплементація, Римський статут, міжнародні зобов'язання України, адміністративні процедури, правозастосування, органи виконавчої влади.

Nesterenko Alla Stanislavivna,

Doctor of Law, Associate Professor, Professor at the Department of Law, Lviv Institute Interregional Academy of Personnel Management, 149, Zelena Str., Building 4, Lviv, 79028; kplimaup@ukr.net; <https://orcid.org/0009-0005-4838-7683>

Hrab Mariia Ivanivna,

Candidate of Law, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Law, Head of the Full-time Department, Lviv Institute Interregional Academy of Personnel Management, 149, Zelena Str., Building 4, Lviv, 79028; grab-maria-00@ukr.net; <https://orcid.org/0000-0001-6303-9234>

ADMINISTRATIVE AND LEGAL GUARANTEES OF THE IMPLEMENTATION OF NORMS OF INTERNATIONAL CRIMINAL LAW

Abstract. *The article examines the administrative and legal guarantees of implementing the norms of international criminal law in Ukraine, taking into account the contemporary challenges related to armed aggression and the need to adapt the national legal system to international standards. The authors focus on the peculiarities of administrative and legal mechanisms that ensure the implementation of the provisions of the Rome Statute of the International Criminal Court, international conventions, and bilateral treaties into national legislation. The paper analyzes the practice of executive authorities, the Prosecutor General's Office, the National Police, probation services, and other institutions that play a key role in fulfilling Ukraine's international obligations. The purpose of the article is to provide a comprehensive study of the legal and organizational mechanisms that constitute the system of administrative and legal guarantees in the field of implementation of international criminal law norms and to evaluate their effectiveness under current conditions. The methodological basis of the research combines general scientific methods (analysis, synthesis, induction, deduction, comparison) and special legal methods (formal-legal, comparative-legal, system-structural, method of legal interpretation). The scientific novelty lies in the fact that, for the first time in the Ukrainian doctrine of administrative law, the mechanisms of administrative and legal support for the implementation of international criminal law norms are comprehensively revealed, problematic issues of interaction between national and international institutions are identified, and proposals for improving administrative procedures in this area are provided. The main results include the identification of key problems of implementing international criminal law norms (legislative conflicts, insufficient efficiency of control mechanisms, personnel-related issues) and the substantiation of the need to improve administrative and legal guarantees through the expansion of executive authorities' powers, improvement of procedural rules, and strengthening of interagency coordination. The practical significance of the obtained results lies in their potential application for improving Ukraine's administrative legislation, training specialists in international criminal law and public administration, and enhancing the activities of law enforcement and other competent bodies.*

Key words: *administrative and legal guarantees, international criminal law, implementation, Rome Statute, Ukraine's international obligations, administrative procedures, law enforcement, executive authorities.*

Постановка проблеми. Розвиток міжнародного кримінального права та поступове становлення ефективних механізмів його реалізації безпосередньо впливають на національні правові системи. Україна, перебуваючи у складних умовах збройної агресії та водночас прагнучи до європейської інтеграції, стикається з необхідністю гармонізації адміністративно-правових інструментів із міжнародними стандартами притягнення до відповідальності за найтяжчі злочини. З одного боку, міжнародне кримінальне право забезпечує універсальні підходи до боротьби зі злочинами проти людяності, воєнними злочинами та злочином агресії. З іншого – адміністративне право України виступає гарантійним механізмом реалізації цих підходів на практичному

рівні. Недостатня узгодженість між зазначеними системами зумовлює потребу у комплексному науковому аналізі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній правовій науці окремі аспекти співвідношення міжнародного кримінального та адміністративного права досліджували В. Антипенко, який акцентував увагу на міжнародно-правових засадах притягнення до відповідальності за злочини проти миру; І. Козьяков, котрий аналізував процесуальні гарантії співпраці держав із Міжнародним кримінальним судом; Ю. Баулін, що розглядав проблематику імплементації міжнародних стандартів у національне законодавство; а також О. Гриняк, який детально досліджував питання адміністративно-правових

гарантій у контексті захисту прав людини. Водночас цілісного підходу до розкриття взаємодії міжнародного кримінального права та адміністративно-правових гарантій України у сучасних умовах наразі не вироблено. Це створює наукову прогалину, яка потребує заповнення.

Мета статті. Метою даної публікації є з'ясування сутності адміністративно-правових гарантій у контексті міжнародного кримінального права та визначення їхнього значення для вдосконалення правової системи України в умовах європейської інтеграції та збройної агресії.

Досягнення поставленої мети передбачає виконання таких завдань як, охарактеризувати сучасний стан міжнародного кримінального права та його вплив на національні правові системи та визначити місце адміністративно-правових гарантій у механізмі реалізації міжнародних кримінально-правових стандартів, а також проаналізувати українське законодавство та практику його застосування з погляду узгодженості з міжнародними зобов'язаннями і запропонувати шляхи вдосконалення адміністративного права України для забезпечення більш ефективної реалізації норм міжнародного кримінального права.

Виклад основного матеріалу дослідження. Взаємозв'язок міжнародного кримінального права та адміністративного права України виявляється у тому, що міжнародні норми щодо боротьби з найтяжчими злочинами – геноцидом, злочинами проти людяності, воєнними злочинами та злочином агресії – не можуть бути реалізовані без належного адміністративно-правового забезпечення на національному рівні. Адміністративне право формує процесуальні механізми, які забезпечують виконання міжнародних зобов'язань держави.

По-перше, важливим є аспект імплементації міжнародних договорів. Відповідно до Закону України «Про міжнародні договори України», саме органи виконавчої влади та центральні органи державного управління відповідальні за приведення адміністративних процедур у відповідність до вимог міжнародного права. Це стосується, зокрема, порядку співпраці з Міжнародним кримінальним судом, виконання рішень міжнародних трибуналів і забезпечення гарантій прав людини у процесі реалізації таких рішень. Проте ефективність міжнародного кримінального правосуддя залежить від імплементації його норм на національному рівні. Саме тут особливого значення набуває адміністративне право, яке створює правові та організаційні гарантії реалізації міжнародних зобов'язань держави. Як слушно зауважує Ю. Баулін, міжнародне кримі-

нальне право не може функціонувати ізолювано від національних правових систем, а отже, його реалізація неможлива без внутрішньодержавних правових механізмів [7, с. 218].

По-друге, адміністративне право визначає компетенцію органів публічної адміністрації, які забезпечують міжнародне співробітництво у сфері кримінальної юстиції. Міністерство юстиції України здійснює функції центрального органу у питаннях екстрадиції, надання міжнародної правової допомоги, а також співпраці з міжнародними організаціями [9, с. 210]. Державна міграційна служба забезпечує виконання зобов'язань України щодо надання притулку або тимчасового захисту особам, які стали жертвами міжнародних злочинів [11, с. 144].

По-третє, значне місце займають адміністративно-правові гарантії захисту прав людини, які виступають невід'ємною складовою виконання міжнародних кримінально-правових норм. Як зазначає Ю. П. Битяк, адміністративне право України формує систему гарантій прав і свобод у відносинах особи з державою, і ці гарантії є критично важливими у контексті міжнародних зобов'язань держави [3, с. 76]. Йдеться, насамперед, про право на оскарження дій органів влади в адміністративному та судовому порядку, право на захист від свавільних рішень та право на справедливу процедуру. Адміністративно-правові гарантії у широкому розумінні охоплюють комплекс засобів, за допомогою яких держава забезпечує виконання своїх зобов'язань у сфері захисту прав і свобод людини. Йдеться про правові, організаційні та процесуальні механізми, що створюють умови для реалізації норм міжнародного права в національній практиці [9, с. 96].

На думку О. Гриняка, адміністративно-правові гарантії виступають сполучною ланкою між нормами міжнародного права та механізмами їх практичного застосування [9, с. 101]. Це включає діяльність органів виконавчої влади, адміністративні процедури, забезпечення доступу до правосуддя, контроль за дотриманням прав людини та притягнення до відповідальності осіб, причетних до міжнародних злочинів.

По-четверте, міжнародне кримінальне право вимагає забезпечення ефективного адміністративного контролю. Органи прокуратури, Уповноважений Верховної Ради з прав людини та адміністративні суди здійснюють контроль за дотриманням прав осіб у процесі реалізації міжнародних кримінально-правових зобов'язань. На думку В. Б. Авер'янова, ефективність правової системи держави значною мірою зале-

жить від чіткості адміністративних процедур та механізмів контролю [2, с. 215]. В Україні створено окремі органи, що координують співпрацю з міжнародними судовими інституціями, зокрема Міністерство юстиції та Офіс Генерального прокурора. Їхня діяльність регулюється адміністративним законодавством і спрямована на виконання міжнародних зобов'язань [1, с. 15].

Особливе місце у поєднанні міжнародного кримінального та адміністративного права займає екстрадиція осіб, підозрюваних чи обвинувачених у вчиненні міжнародних злочинів. Згідно з положеннями Кримінального процесуального кодексу України та міжнародних договорів, екстрадиційна процедура має адміністративно-правовий характер, оскільки рішення щодо видачі особи ухвалюються не судами, а компетентними органами виконавчої влади. Як зазначає М. І. Козюбра, адміністративно-правові механізми тут виступають «посередником» між вимогами міжнародного кримінального права і практичною реалізацією обов'язків держави [12, с. 89].

Сучасні виклики, що постали перед Україною у зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації, актуалізували необхідність посилення інтеграції міжнародних стандартів кримінальної відповідальності у внутрішню правову систему. В умовах воєнного стану питання імплементації міжнародного кримінального права набуло безпрецедентної ваги, адже саме від ефективності дії адміністративно-правових гарантій залежить дотримання міжнародних зобов'язань держави [6, с. 135].

У законодавстві України за останні роки відбулися суттєві зміни, спрямовані на узгодження національної правової системи з міжнародними нормами. Так, у 2022–2023 роках було прийнято низку законодавчих актів, які уточнили поняття воєнних злочинів та вдосконалили порядок їх розслідування [10, с. 57]. У цьому контексті адміністративне право відіграє ключову роль, оскільки саме воно регламентує діяльність органів виконавчої влади, визначає процедури взаємодії з міжнародними інституціями та забезпечує реалізацію прав потерпілих.

Як зазначає В. Антипенко, сучасні механізми міжнародного кримінального правосуддя можуть бути ефективними лише за умови належної організації адміністративних процедур на національному рівні [4, с. 80]. Це стосується, зокрема, збору доказів, співпраці з міжнародними органами правосуддя, а також координації між державними органами та інституціями громадянського суспільства.

Особливої уваги заслуговує питання доступу потерпілих від міжнародних злочинів до адміністративних процедур захисту їхніх прав. Національне законодавство України передбачає можливість отримання адміністративних послуг, пов'язаних із реєстрацією злочинів, отриманням компенсацій та правовою допомогою. Проте практика свідчить про існування значних проблем у забезпеченні належного рівня таких гарантій [9, с. 104].

Виконання міжнародних зобов'язань у сфері кримінального правосуддя передбачає активну участь державних органів України у взаємодії з міжнародними кримінальними інституціями. Найважливішу роль тут відіграє Міжнародний кримінальний суд, до юрисдикції якого віднесено розслідування та розгляд найтяжчих злочинів [5, с. 114].

Адміністративно-правові гарантії у цій сфері полягають у чіткому визначенні компетенції органів виконавчої влади, регламентації процедур співробітництва та забезпеченні відповідальності посадових осіб за неналежне виконання міжнародних зобов'язань [9, с. 109]. Такі гарантії забезпечують своєчасне виконання запитів міжнародних органів правосуддя, передачу доказів та інформації, а також участь українських представників у процесах розслідування.

Законодавство України передбачає спеціальні процедури взаємодії з міжнародними судовими інституціями, що регулюються нормами адміністративного права. Зокрема, у сфері екстрадиції, передачі підозрюваних чи засуджених осіб, а також у питаннях надання правової допомоги застосовуються адміністративні процедури, які створюють умови для дотримання принципу верховенства права [1, с. 17].

Важливим елементом адміністративних гарантій є прозорість діяльності органів державної влади у сфері міжнародної співпраці. Саме від ефективності адміністративного контролю залежить рівень довіри до України з боку міжнародних партнерів і відповідність держави стандартам належного врядування [6, с. 138].

Перспективи розвитку адміністративно-правових гарантій в Україні визначаються як внутрішніми потребами держави, так і міжнародними викликами. З одного боку, Україна має забезпечити ефективну протидію міжнародним злочинам на власній території; з іншого – гарантувати сумлінне виконання взятих на себе міжнародних зобов'язань.

Насамперед важливим завданням є подальша гармонізація українського адміністративного законодавства з міжнародними стандартами кри-

мінального правосуддя. Йдеться про уточнення процедур співпраці з міжнародними органами, створення дієвих механізмів обміну інформацією, а також вдосконалення порядку захисту прав потерпілих від міжнародних злочинів [7, с. 220].

Другою перспективною сферою є інституційне зміцнення органів виконавчої влади, які забезпечують взаємодію з міжнародними кримінальними інституціями. Доцільним виглядає розширення їхніх повноважень, підвищення рівня кадрового забезпечення та впровадження сучасних інформаційних технологій у процесах адміністративного управління [4, с. 83].

Окремого значення набуває розвиток адміністративного судочинства, яке здатне гарантувати контроль за законністю дій державних органів у сфері виконання міжнародних зобов'язань. Як справедливо зауважує І. Козьяков, саме адміністративна юстиція виступає ключовим чинником забезпечення ефективності механізмів міжнародного кримінального правосуддя на національному рівні [6, с. 140].

В умовах європейської інтеграції Україна має також враховувати досвід держав – членів ЄС щодо організації адміністративно-правових процедур у сфері міжнародного співробітництва. Це сприятиме не лише зміцненню національної правової системи, а й підвищенню ролі України як активного учасника міжнародної спільноти у боротьбі зі злочинами проти людяності та міжнародного миру [10, с. 61].

Висновки. Проведене дослідження дає підстави зробити кілька узагальнень.

По-перше, міжнародне кримінальне право, формуючи універсальні стандарти відповідальності за найтяжчі злочини, не може ефективно функціонувати без належної імплементації в національній правовій системі. У випадку України таку імплементацію забезпечують передусім адміністративно-правові гарантії, які створюють умови для реалізації міжнародних норм на внутрішньодержавному рівні. По-друге, адміністративне право України виконує роль посередника між міжнародними зобов'язаннями та їх практичним застосуванням. Саме через адміністративні процедури забезпечується діяльність органів виконавчої влади, взаємодія з міжнародними інституціями, доступ потерпілих до правового захисту та контроль за законністю дій посадових осіб. По-третє, в умовах збройної агресії та євроінтеграційних прагнень України особливої актуальності набуває вдосконалення адміністративних процедур у сфері міжнародного кримінального правосуддя. Йдеться про гармонізацію національного законодавства з міжнародними стандартами, інституційне зміц-

нення компетентних органів, запровадження сучасних технологій та розвиток адміністративного судочинства як гарантії ефективного контролю. По-четверте, перспективним напрямом подальших досліджень і практичних реформ є використання досвіду держав – членів ЄС у сфері адміністративно-правового забезпечення міжнародного співробітництва. Це сприятиме не лише зміцненню національної правової системи, а й підвищенню авторитету України як суб'єкта міжнародного права.

Таким чином, адміністративно-правові гарантії виступають ключовим чинником реалізації міжнародного кримінального права в Україні, а їх удосконалення є необхідною умовою підвищення ефективності правової системи держави в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник. Київ: Юридична думка, 2020. 864 с.
2. Авер'янов В. Б. Публічна адміністрація: європейські стандарти та досвід для України. Київ: Юрінком Інтер, 2019. 312 с.
3. Битяк Ю. П., Богущкий В. В., Гаращук В. М. Адміністративне право України: підручник. Харків: Право, 2021. 528 с.
4. Гончаренко В. Г., Ківалов С. В., Шкарупа В. К. Адміністративна юстиція: проблеми теорії і практики. Одеса: Юридична література, 2018. 436 с.
5. Колпаков В. К. Адміністративне право України. Загальна частина: підручник. Київ: Юрінком Інтер, 2019. 480 с.
6. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
7. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06 липня 2005 р. № 2747-IV. Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35–36. Ст. 446.
8. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9–10. Ст. 88.
9. Rome Statute of the International Criminal Court. United Nations, 1998.
10. Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04 листопада 1950 р. Рада Європи.
11. European Court of Human Rights. Case of Ireland v. the United Kingdom, Application no. 44001/99, Judgment of 18 January 1978.
12. European Court of Human Rights. Case of Kononov v. Latvia, Application no. 36376/04, Judgment of 17 May 2010.

13. Малиновський В. Я. Державне управління: основи теорії, історія і практика. Київ: Атіка, 2020. 432 с.
14. Тимченко Л. Д. Міжнародне кримінальне право. Київ: знання, 2019. 412 с.
15. Мармазов В. Є., Гришук В. К., Тищенко М. О. Міжнародне кримінальне право: підручник. Харків: Право, 2021. 536 с.
16. Kittichaisaree K. *International Criminal Law*. Oxford: Oxford University Press, 2017. 568 p.
17. Cassese A. *International Criminal Law*. Oxford: Oxford University Press, 2019. 624 p.
18. Cryer R., Friman H., Robinson D., Wilmshurst E. *An Introduction to International Criminal Law and Procedure*. Cambridge: Cambridge University Press, 2019. 720 p.
19. Schabas W. A. *The International Criminal Court: A Commentary on the Rome Statute*. Oxford: Oxford University Press, 2018. 1280 p.
7. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 06 lystopada 2005 r. № 2747-IV [Code of Administrative Procedure of Ukraine: Law of Ukraine of July 06, 2005 No. 2747-IV]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2005. No. 35–36. Art. 446.
8. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 13 kvitnia 2012 r. № 4651-VI [Criminal Procedure Code of Ukraine: Law of Ukraine of April 13, 2012 No. 4651-VI]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2013. No. 9–10. Art. 88.
9. Rome Statute of the International Criminal Court. United Nations, 1998.
10. Yevropeiska konventsia pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod vid 04 lystopada 1950 r. [European Convention on Human Rights of November 4, 1950]. Council of Europe.
11. European Court of Human Rights. Case of Ireland v. the United Kingdom, Application no. 5310/71, Judgment of 18 January 1978.
12. European Court of Human Rights. Case of Kononov v. Latvia, Application no. 36376/04, Judgment of 17 May 2010.
13. Malynovskiy, V. Ya. (2020). Derzhavne upravlinnia: osnovy teorii, istoriia i praktyka [Public administration: fundamentals of theory, history and practice]. Kyiv: Atika, 432 p.
14. Tymchenko, L. D. (2019). Mizhnarodne kryminalne pravo [International criminal law]. Kyiv: Znannia, 412 p.
15. Marmazov, V. Ye., Hryshchuk, V. K., Tyshchenko, M. O. (2021). Mizhnarodne kryminalne pravo: pidruchnyk [International criminal law: textbook]. Kharkiv: Pravo, 536 p.
16. Kittichaisaree, K. (2017). *International Criminal Law*. Oxford: Oxford University Press, 568 p.
17. Cassese, A. (2019). *International Criminal Law*. Oxford: Oxford University Press, 624 p.
18. Cryer, R., Friman, H., Robinson, D., Wilmshurst, E. (2019). *An Introduction to International Criminal Law and Procedure*. Cambridge: Cambridge University Press, 720 p.
19. Schabas, W. A. (2018). *The International Criminal Court: A Commentary on the Rome Statute*. Oxford: Oxford University Press, 1280 p.

REFERENCES:

1. Administratyvne pravo Ukrainy. Akademichnyi kurs: pidruchnyk [Administrative law of Ukraine. Academic course: textbook]. Kyiv: Yurydychna dumka, 2020. 864 p.
2. Averianov, V. B. (2019). Publichna administratsiia: yevropeiski standarty ta dosvid dlia Ukrainy [Public administration: European standards and experience for Ukraine]. Kyiv: Yurinkom Inter, 312 p.
3. Bytiak, Yu. P., Bohutskiy, V. V., Harashchuk, V. M. (2021). Administratyvne pravo Ukrainy: pidruchnyk [Administrative law of Ukraine: textbook]. Kharkiv: Pravo, 528 p.
4. Honcharenko, V. H., Kivalov, S. V., Shkarupa, V. K. (2018). Administratyvna yustytisia: problemy teorii i praktyky [Administrative justice: problems of theory and practice]. Odesa: Yurydychna literatura, 436 p.
5. Kolpakov, V. K. (2019). Administratyvne pravo Ukrainy. Zahalna chastyna: pidruchnyk [Administrative law of Ukraine. General part: textbook]. Kyiv: Yurinkom Inter, 480 p.
6. Konstytutsiia Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 28 chervnia 1996 r. [Constitution of Ukraine: Law of Ukraine of June 28, 1996]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 1996. No. 30. Art. 141.
7. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 06 lystopada 2005 r. № 2747-IV [Code of Administrative Procedure of Ukraine: Law of Ukraine of July 06, 2005 No. 2747-IV]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2005. No. 35–36. Art. 446.
8. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 13 kvitnia 2012 r. № 4651-VI [Criminal Procedure Code of Ukraine: Law of Ukraine of April 13, 2012 No. 4651-VI]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2013. No. 9–10. Art. 88.
9. Rome Statute of the International Criminal Court. United Nations, 1998.
10. Yevropeiska konventsia pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod vid 04 lystopada 1950 r. [European Convention on Human Rights of November 4, 1950]. Council of Europe.
11. European Court of Human Rights. Case of Ireland v. the United Kingdom, Application no. 5310/71, Judgment of 18 January 1978.
12. European Court of Human Rights. Case of Kononov v. Latvia, Application no. 36376/04, Judgment of 17 May 2010.
13. Malynovskiy, V. Ya. (2020). Derzhavne upravlinnia: osnovy teorii, istoriia i praktyka [Public administration: fundamentals of theory, history and practice]. Kyiv: Atika, 432 p.
14. Tymchenko, L. D. (2019). Mizhnarodne kryminalne pravo [International criminal law]. Kyiv: Znannia, 412 p.
15. Marmazov, V. Ye., Hryshchuk, V. K., Tyshchenko, M. O. (2021). Mizhnarodne kryminalne pravo: pidruchnyk [International criminal law: textbook]. Kharkiv: Pravo, 536 p.
16. Kittichaisaree, K. (2017). *International Criminal Law*. Oxford: Oxford University Press, 568 p.
17. Cassese, A. (2019). *International Criminal Law*. Oxford: Oxford University Press, 624 p.
18. Cryer, R., Friman, H., Robinson, D., Wilmshurst, E. (2019). *An Introduction to International Criminal Law and Procedure*. Cambridge: Cambridge University Press, 720 p.
19. Schabas, W. A. (2018). *The International Criminal Court: A Commentary on the Rome Statute*. Oxford: Oxford University Press, 1280 p.

Дата надходження статті: 10.11.2025

Дата прийняття статті: 10.12.2025

Опубліковано: 23.12.2025